

1773 med sig i Sagen. **Erste Beh.' af Indstill. fra Udø. for Valgfredes Bevøelse.**

Formanden: Dette skjønner jeg ikke kan vedkomme Sagen.

Witther: Ja, jeg vil da blot sige, — og det tror jeg ikke ligger udefor Sagen — at Højesteretsdommere have erklæret, at det maatte antages, at han var bleven sat i en irriterabel Stemning. Jeg troede at turde falde det ærede Thing i Minde hvem den Mand var, han stod lige overfor, men jeg skal nu naturligvis ikke sige videre derom, jeg har allerede antydet, hvad jeg i saa Henseende mente. Jeg skal ikke være med til at fryde tilbage, fra den Afgørelse, som en Gang har fundet Sted her, og hvorved Valget er erklæret ikke at kunne forfattes. Jeg skal altsaa rolig paatage mig Ansvaret for min Stemmegivning her; men jeg har ikke villet unblade at udtale dette, da jeg ser, at det — i det Mindste saaledes som jeg opfatter Udtalelserne — beror paa en fin juridisk Distinktion, at denne Mand saa at sige skal frakendes sin borgerlige Ære eller i det Mindste sine borgerlige Rettigheder.

Ordføreren: De Uttringer, som sidst fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Iste Valgfreds (Nimestad), vare saa nergaaende imod mig, at de efter min Mening ligge lige paa Knosoden mellem det Utilbørlige og det Tilbørlige, og de aftvinge mig derfor en personlig Bemærkning. Naar jeg, da jeg sidst havde Ordet, fremførte, at Flexallet af Udvalget havde indrømmet det ærede Medlem for Kjøbenhavns Iste Valgfreds at referere Sagen og ikke blande sig videre i den, da sigtede jeg derved ikke til Betænkningens Affattelse, men til Sagens Behandling her i Salen paa Udvalgets Vegne, og naar man vil efterse den Diskussion, som den Gang fandt Sted her i Salen, saa vil man bemærke, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) strax gjorde den Indsigelse imod et andet Medlem fra Kjøbenhavn (Gasse), at det var vedtaget i Udvalget ikke at gaa videre ind paa Sagens Realitet. Deri laa den samme Udtalelse, som her er bleven gjort gjældende, nemlig den, at det var indrømmet den daværende Ordfører — skjøndt han var i Mindretallet — at behandle Sagen alene. Denne Indrømmelse havde Flexallet vedtaget; men det kan jo være, at den ærede Ordfører ikke har hørt den. Den ærede Ordfører — der ikke hørte til Flexallet — kan ikke vide, hvad Flexallet den Gang har vedtaget, især da han ikke altid var tilstede i Udvalgets Møder, og jeg siger der-

1774

for, at han har været altfor nergaaende i de Udtryk, som han har brugt imod mig; thi den Sigelse, som han brugte imod mig, var selv usand.

Formanden: Da Ordet „Usandhed“ blev nævnt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Iste Valgfreds (Nimestad), opfattede jeg det som et lidt for stærkt Udtryk for en „urigtig Paastand“, men ikke som indeholdende personlig Sigelse, da jeg ellers vilde have paataalt den.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Iste Valgfreds har Ordet for en fort Bemærkning.

Nimestad: Det er fuldkommen rigtig, hvad den ærede Formand siger, at der hverken fra min Side var tilløbet og heller ikke i Ordet „Usandhed“ ligger nogen Sigelse imod den ærede Ordfører for at have imod bedre Vidende fremsat en rigtig Paastand. Det kan være muligt, at den ærede Ordfører har overhørt, hvorledes Aftalen blev i Udvalget; men jeg maa hævde, at jeg var fuldt foranlediget til paa en meget stærk Maade at tilbagevise den ærede Ordførers Fremstilling, forsaavidt den gik ud paa, at det skulde være en Indrømmelse imod mig fra Flexallets Side, at man her vilde unblade en Diskussion og overlade til mig at fremstille Sagen alene. Ivertimod saaledes var Aftalen aldeles ikke; Aftalen var netop den, at der ikke skulde finde nogen yderligere Fremstilling af eller Forhandling om Sagens Realitet Sted fra Udvalgets Side end den, der laa i Betænkningen og i de denne vedføjede Afstykker. I denne Aand udsørte jeg ogsaa mit Øverv som Ordfører, og dersom de Deres ville gennemløse, hvad jeg sagde, saa ville De se, at jeg aldeles ikke gav nogen Fremstilling af Sagen. Jeg sagde blot, at Udvalget var enig om at henvisse til den foreliggende Betænkning, men hverken jeg eller Udvalgets øvrige Medlemmer agtede at deltage videre i Forhandlingen, medmindre der var særlig Anledning dertil; dertil udskrænkede jeg mig, der var altsaa ikke Tale om, at det skulde være nogen Indrømmelse til mig, at jeg maatte fremstille Sagen.

Formanden: Forholdene have medført, at der — ikke ganske uden Berettigelse — er bleven omtalt nogle Forhold, som tidligere have fundet Sted personlig mellem Udvalgets Medlemmer,